

skja er od de ter ima $71^{\circ} 11'$ severne širine. Vzhodno od tega rtiča je širok zaliv, ki ga loči od Nordkapa; le-ta je višji, nevljudnejši, ter ima $71^{\circ} 10' 24''$ severne širine, je torej 1 km južnejši od svojega brata. Ker je mnogo impozantnejši od tega, je preslepil starodavne zemljepisce, da so njega proglasili za „Severni rtič“, ter je tako spravil Ezava ob prvenstvo. Ko so sovodobni Izaki-geografi spoznali zmoto svojih prednikov, so zmoto sicer radevolje priznali, vendar pa Nordkapu njegovega imena niso mogli več vzeti.

Dež je prenehal popolnoma, ko smo zagledali pred seboj črno, visoko, hudo razjedeno in razpokano skalovje. „Nordkap, Nordkap!“ ta klic je odmeval po parniku in je privabil na krov še one, ki so se slučajno mudili v kabinah. Pozabili smo na vse skrbi; ki so nas mučile še nedavno; nepremično smo zrl v pusto pečevje, dasi smo pečin ta dan videli že več ko dovolj. Ko smo se vozili tik mimo rtiča, smo brali visoko gori na skalah razna imena, kakor Thalia, Ophir, S. M. S. Hohenzollern itd. To so imena parnikov, ki so obiskali Nordkap; mornarji

SEVERNI RTIČ

so splezali tja gor ter ovekovečili svojo ladjo. Pred seboj zagledamo norveški parnik „Kong Harald“, ki je ravnokar izkrcaval potnike. Nekako ob devetih popoldne se usidramo tudi mi.

(Dalje.)

Chantecler.

Zložil dr. Leopold Lénard.

Priklical iz temnih globin
si solnce na višave! — —
Od vsepovsod zemlje ti sin
zaoril je pozdrave . . .

Pripeljal žareči si dan
na zemljo odpočito,
predramil si pestro ravan
v skrivnostni sen zavito.

A vendar v življenja ti čar
prilit je tudi pelin . . .
zavida za slayni tvoj dar
te sosed tvoj petelin.

Ko stopiš na črno zemljó
s ponosno svojo nogo
in v mračno pogledaš nebo,
pobrskaš prah z ostrogo,

ter silni povzdigneš glas svoj
v sanjavi, tihí noči,
prikaže se solnce takoj
in beli dan napóči!

Krdelo pohlevnih le ptic,
katerim grebeš jame,
edino v preslavni poklic
preroški tvoj verjame.¹

Umetnik si velik zares,
ki stvariš taka čuda!
Zamaknjen v te tihí je les
in zemlje črna gruda . . .

Pohlevnih kokoši slavi
navdušena te četa
in lepa fazanka strasti
do tebe je razvnetá.

¹ Chantecler je naslov drami francoskega pesnika Rostanda, ki je tvorila lansko sezono svetovno senzacijo. Glavni junak „Chantecler“ (petelin) si domišljuje, da ima skrivno moč, da s svojim petjem zjutraj prikliče solnce.

Kokoši mu to verjamejo in na to se opira njegovo neomejeno gospostvo v kurniku. Cela drama se vrši med kokošmi na dvorišču in med divjimi ptiči v gozdu.

